27/04/2021

“Η Σταύρωση του Χριστού είναι το συγκινητικότερο γεγονός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Εγκύκλιο για την Μεγάλη Παρασκευή εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος όπου αναφέρει μεταξύ άλλων: “Η σταύρωση του θεανθρώπου Χριστού είναι το συγκινητικότερο ιστορικό γεγονός, από το οποίο οι πιστοί αντλούμε δύναμη, ενίσχυση και παρηγορία για να αντιμετωπίσουμε τις δικές μας θλίψεις. Τα πάθη του Χριστού, και ιδιαίτερα την σταύρωση, πρέπει να τα σκεπτόμαστε σε καιρό που έρχονται πειρασμοί να αμαρτήσουμε. Η σκέψη ότι ο Κύριος σταυρώθηκε από υπερβολική αγάπη για μας, για να μας σώσει από την αμαρτία, θα μας βοηθά να μην υποκύπτουμε

στους πειρασμούς”.

Διαβάστε ολόκληρη την Εγκύκλιο της Μ. Παρασκευής:

«Ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἕλλησι δέ μωρίαν». (Α΄ Κορ.1,23).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Μιά γυναίκα βρέθηκε σ᾽ ἕνα κοσμηματοπωλεῖο γιά νά ἀγοράσει ἕνα ρολόϊ. Προηγεῖτο ὅμως ἄλλος πελάτης πού ἤθελε ν᾽ ἀγοράσει ἕνα σταυρό. Ἡ ὑπεύθυνη πίσω ἀπό τόν πάγκο εἶπε: «Ἔχουμε δύο εἴδη· τόν ἁπλό καί ἕναν μέ ἕνα ἀνθρωπάκι πάνω του». Ποιό, λοιπόν, εἶναι αὐτό τό ἀνθρωπάκι πού δέν γνώριζε ἡ πωλήτρια;

Ὁ κόσμος δέν γνώρισε τόν Θεό λόγῳ ὑπερηφανείας, ἐθελοκακίας καί ἐθελοτυφλώσεως. Ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἀνέτειλε, ἀλλά οἱ κακοπροαίρετοι ἔκλεισαν τά μάτια, καί δέν ἀπήλαυσαν τό φῶς. Ὁ λόγος πού εἶπε ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ὁ μέγας Παῦλος, ἰσχύει στό ἀκέραιο μέχρι σήμερα: «ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί» (Α΄ Κορ. 1,18). Μωρία καί σκάνδαλο εἶναι γιά τόν ὑπερφίαλο σημερινό ἄνθρωπο τό ἄδειασμα τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ὅπως κατά τούς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας ὁ σταυρός ἦταν ἡ αἰτία πού ὁ κόσμος ἐδίωκε τούς χριστιανούς ὡς ἀνοήτους, τό ἴδιο καί σήμερα θεωρεῖται ἡ πιό εὔλογη ἀφορμή γιά νά ἀπορρίψει κάποιος τήν πίστη στόν Ἐσταυρωμένο σάν ἀνοησία. Μέχρι τόν Χριστό, στόν σταυρό ἀνέβαιναν μόνον οἱ κακοῦργοι. Ἡ ἰδέα πώς θά μποροῦσε κάποιος νά πιστεύει σέ κάποιον πού εἶχε σταυρωθεῖ ἦταν παράλογη. Γι᾽ αὐτό ἡ πολεμική τῶν εἰδωλολατρῶν ξεκινοῦσε ἀπό τόν σταυρό. Αὐτός ἦταν τό σκάνδαλο καί ἡ ἀνοησία.

Ἀπό τό ἀνέβασμα τοῦ Χριστοῦ πάνω στόν σταυρό ἡ θεώρηση γιά τόν σταυρό ἄλλαξε. Πλέον ὁ σταυρός εἶναι τό κέντρον τῆς ζωῆς μας καί τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο βλέπουμε τά πράγματα. Ἄν κάποιος θέλει νά πεῖ πώς δέν τόν μεταχειρίσθηκαν καλά, λέει «μέ σταύρωσαν!».

Γιατί αὐτό τό σύμβολο τοῦ θανάτου μᾶς σαγηνεύει, μᾶς συναρπάζει; Τί εἶναι αὐτό πού κάνει τούς χριστιανούς νά τό χαράσσουν, νά τό ζωγραφίζουν ἀκόμη καί στό σῶμα τους, νά λαξεύουν σταυρούς στά σπίτια τους; Ποιά εἶναι ἡ δύναμη αὐτοῦ τοῦ ἐμβλήματος, ὥστε νά ὠθεῖ ἀθλητές, στρατιῶτες, ἐξερευνητές, τραγουδιστές, νά σταυροκοπιοῦνται πρίν ἀπό κάθε στιγμή σημαντικῆς προσπάθειας ἤ φόβου;

Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου πού ὑψώθηκε πάνω στό ξύλο τοῦ σταυροῦ. Τό εἶπε ἄλλωστε ὁ ἴδιος: «κἀγώ ἐάν ὑψωθῶ ἀπό τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρός ἐμαυτόν» (Ἰω. 12,32). Ὁ Χριστός θριαμβεύει, καί ἑλκύει ὡς νοητός μαγνήτης ὅλους τούς ἐκλεκτούς, ἰουδαίους καί ἐθνικούς. Εἶναι δίκαιο οἱ ἐκλεκτοί νά ἑλκύονται πρός τόν Χριστό, διότι γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ὑψώθηκε ἀπό τήν γῆ. Ὑψώθηκε στόν σταυρό, καί ὑπέστη ὀδυνηρότατο μαρτύριο, ταπεινώθηκε ἕως θανάτου, γι᾽ αὐτό ὑψώθηκε μεγαλοπρεπῶς, κατά τόν προφήτη Ἠσαΐα (νβ΄ 13): «Ἰδού συνήσει ὁ παῖς μου, καί ὑψωθήσεται, καί δοξασθήσεται καί μετεωρισθήσεται σφόδρα». Ἐπειδή ὑψώθηκε, γι᾽ αὐτό ὁ Θεός «ὑπερύψωσεν αὐτόν, καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. 2,9), τόν δόξασε στόν ὑπέρτατο βαθμό, καί τοῦ χάρισε δόξα ἀνώτερη ἀπό κάθε δόξα.

Ἔτσι καί οἱ ἄνθρωποι μέ διάφορες δοκιμασίες ὑψώνονται πάνω σέ σταυρό. Καί ἄν δέν κατεβοῦν ἀπό τόν σταυρό μέ γογγυσμό καί ἄρνηση, θά ὑψωθοῦν μέ ἔνδοξη ἀνάσταση καί ἀνάληψη στά ἐπουράνια, κοντά στόν Κύριο τῆς δόξης.

Ζοῦμε σέ ἐποχή πού μοιάζει ὅτι κάθε μέρα τό σκοτάδι βαθαίνει, τό βάρος τοῦ ἀνθρωπίνου κακοῦ μοιάζει νά αὐξάνεται. Αὐτοί πού ὑπερασπίζονται τό καλό, τό δίκαιο, βάλλονται ἀπό ὅλες τίς μεριές. Καί σήμερα, τήν μεγάλη αὐτή μέρα μέσα στούς ναούς, σίγουρα ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού εἶναι καρφωμένοι πάνω στόν δικό τους σταυρό, καί ἐναγώνια ψάχνουν νά συναντήσουν τό βλέμμα τοῦ σταυρωμένου Χριστοῦ. Ἀλήθεια, ποῦ εἶναι ὁ Χριστός μέσα σέ ὅλο αὐτό;

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ παραδόθηκε σ᾽ ἕναν φρικτό, ἐπαίσχυντο, ἐξευτελιστικό καί ἀπάνθρωπο θάνατο κατ᾽ ἀντιστοιχία τοῦ ἐξευτελισμοῦ πού ἐπιφέρει σέ μᾶς ἡ ἁμαρτία. Πάνω στό σταυρό χωρίζεται ἀπό τόν Πατέρα λόγῳ τοῦ δικοῦ μας χωρισμοῦ. «Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί μέ ἐγκατέλιπες;» (Ματθ. 27,46). Ὁ Χριστός ἔγινε ἁμαρτία. Ἡ ἁμαρτία μας τά δεινά Του. Ἡ ἐνοχή μας ὁ θάνατός Του. Ἡ ἀποστασία μας ἡ ἐγκατάλειψή Του. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐλέγχει, ὄχι ἐπειδή εἴμαστε ἐμεῖς πού ἀγαπᾶμε, ἀλλά ἐπειδή Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπᾷ.

Ὅπως λοιπόν ἡ ἁμαρτία μᾶς συνέδεσε μέ τόν ἀναμάρτητο Χριστό, ἔτσι τό βάπτισμά μας μᾶς ἑνώνει ἐμᾶς τούς ἀδίκους μέ τή δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή τήν ἀνταλλαγή μᾶς προσφέρει ὁ Θεός. Τήν ἁμαρτία μας μέ τήν δικαιοσύνη Του. Γι᾽ αὐτό δέν ἀνήκουμε στόν ἑαυτό μας ἀλλά σέ Αὐτόν πού γιά χάρη μας πέθανε καί ἀναστήθηκε. Αὐτό τό συμβόλαιο ὑπογράφηκε μέ τό αἷμα τοῦ ἀναμαρτήτου Χριστοῦ πάνω στό σταυρό. «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν … τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς, τούς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, ταῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος» (Δοξαστικόν ἑσπερινοῦ Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν).

Σύμφωνα μέ ἀρχαία παράδοση τῆς ἐκκλησίας, στόν τόπο τοῦ Γολγοθᾶ πέθανε ὁ Ἀδάμ, καί ἐκεῖ ἦταν τό κρανίο του, πού περιέκλειε τό μυαλό πού διέπραξε τό πρῶτο καί τραγικώτερο σφάλμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐκεῖ πού ἔπεσε χτυπημένος ἀπό τόν θάνατο ὁ παλαιός Ἀδάμ, οἰκονόμησε ὁ Θεός νά στηθεῖ τό τρόπαιο τῆς νίκης τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, κατά τοῦ θανάτου, ὁ τίμιος καί ζωοποιός Σταυρός. Λέγει ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος ὅτι ὁ ἰατρός ὑψώθηκε ἐκεῖ, ὅπου ἐκοίτετο ὁ ἀσθενής. Τεράστιος ὁ συμβολισμός τῆς εἰκονογραφικῆς παραστάσεως τῆς Σταυρώσεως πού παριστάνεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μέ τό κρανίο τοῦ Ἀδάμ στήν ρίζα του, καί σταγόνες αἵματος τοῦ Ἐσταυρωμένου πεσμένες πάνω στό κρανίο.

Ὁ Γολγοθᾶς μετά τήν σταύρωση τοῦ Κυρίου ἔγινε ὁ ἁγιώτερος τόπος καί τό σύμβολο τοῦ πόνου, γι᾽ αὐτό πολλοί πού περνοῦν δοκιμασίες, πού πονοῦν, πού θυσιάζονται, θυμοῦνται τόν τόπο αὐτό, καί λέγουν, Ἀνεβαίνω τόν Γολγοθᾶ. Ὅλοι οἱ πιστοί κατά ἕνα τρόπο ἀνεβαίνουν τόν Γολγοθᾶ καί σταυρώνονται. Ἀλλ᾽ ὅπως ὁ Χριστός, ἔτσι καί οἱ πιστοί γνωρίζουν ὅτι μετά τήν σταύρωση ἔρχεται ἡ ἀνάσταση.

Ὁ Θεός, λοιπόν, πού ἔγινε ἄνθρωπος, πού πῆρε πάνω του τίς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ κόσμου, βρίσκεται στά βάθη καί τοῦ δικοῦ μας πόνου. Ὑψωμένος ἐπάνω στόν σταυρό του μᾶς καλεῖ νά πιστέψουμε, νά ἐμπιστευθοῦμε καί νά θεωρήσουμε τήν ἀγάπη του γιά μᾶς ὡς τό πλέον βέβαιο πρᾶγμα στήν ζωή μας. Νά σηκώσουμε τόν σταυρό μας, καί νά τόν ἀκολουθήσουμε ζῶντας τήν ζωή μας γιά τούς ἄλλους. Ἄν τό κάνουμε αὐτό, τότε τό φῶς θά γεμίσει τήν ζωή μας, τήν καρδιά μας, τόν κόσμο μας.

Οἱ Ἑβραῖοι θεωροῦσαν τόν Μεσσία ὡς ἱδρυτή αἰώνιας βασιλείας στήν γῆ, καί τούς ἑαυτούς τους ὡς προνομιούχους συνεργάτες του, καί δέν ἔβλεπαν τά χωρία πού μιλοῦσαν γιά παθήματα καί θάνατο. Οἱ πνευματικοί τους τά ἑρμήνευαν κατά γράμμα καί ὄχι κατά πνεῦμα, καί ἔτσι μετέδιδαν στόν λαό ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Κύριος εἶπε «Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοί τυφλῶν» (Ματθ. 15,14).

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὁδηγοί ὑπάρχουν καί σήμερα μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὑπάρχουν οἱ πνευματικοί πατέρες πού εἶναι ἱκανοί, χαρισματικοί, κατάλληλοι νά διδάσκουν ὀρθοδόξως καί νά καθοδηγοῦν ψυχές. Ἄλλοι ὅμως δέν εἶναι. Πολλοί σήμερα διαφημίζονται ὡς γεροντάδες σπουδαῖοι, ὡς θαυματοποιοί καί ὡς ἅγιοι. Δέν εἶναι, ὅμως, ὅπως φαίνονται, ὅπως νομίζονται, ὅπως διαφημίζονται. Κάποιοι εἶναι πράγματι σπουδαῖοι καί ἐνάρετοι, ἄλλοι ὅμως εἶναι ὑποκριτές μέ νοσηρές καί ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις. Γι᾽ αὐτό συνιστῶ, οἱ ἄνθρωποι νά μήν ἐμπιστεύονται εὔκολα τίς ψυχές τους.

Ἡ σταύρωση τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ εἶναι τό συγκινητικώτερο ἱστορικό γεγονός, ἀπό τό ὁποῖο οἱ πιστοί ἀντλοῦμε δύναμη, ἐνίσχυση καί παρηγορία γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δικές μας θλίψεις. Τά πάθη τοῦ Χριστοῦ, καί ἰδιαίτερα τήν σταύρωση, πρέπει νά τά σκεπτόμαστε σέ καιρό πού ἔρχονται πειρασμοί νά ἁμαρτήσουμε. Ἡ σκέψη ὅτι ὁ Κύριος σταυρώθηκε ἀπό ὑπερβολική ἀγάπη γιά μᾶς, γιά νά μᾶς σώσει ἀπό τήν ἁμαρτία, θά μᾶς βοηθᾶ νά μήν ὑποκύπτουμε στούς πειρασμούς. Καί ἄν ἀπό ἀδυναμία πέσουμε, νά μήν ἀπελπιζόμαστε. Ἀπό τόν σταυρό του ρέει ἀνεξάντλητη χάρη. Ἄν μετανοοῦμε, ἡ χάρη του μᾶς καθαρίζει, μᾶς ἁγιάζει, καί μᾶς κάνει μετόχους καί συγκληρονόμους τῆς βασιλείας του.

Ἐσταυρωμένε Κύριέ μας! Δῶσε μας δύναμη νά αἰσθανόμαστε τήν σταυρική θυσία σου κάθε μέρα. Χάραξε τόν σταυρό σου μέσα στίς καρδιές μας, ὥστε νά σκεπτόμαστε τήν ἀθανασία πού χάρισες στό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί μέ πίστη καί μετάνοια νά ἔχουμε τέλος ἀγαθόν, καί νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε μέτοχοι καί κληρονόμοι τῆς αἰωνίου βασιλείας σου. ΑΜΗΝ.

Διάπυρος πρός τόν σταυρωθέντα Κύριον

Εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ